

"Linai? Dabar?" - kikiena užėjusieji į parduotuvę ir išvydę dėžes su naujom spalvotom ritėm. Dabar ant nosies šalčiai ir reikia vilnos.

Taip, vilnos *reikia*. Jos yra ir dar bus, daug ir įvairios. O linas šiuo laiku dovanoja gryną tobulą kūrybos džiaugsmą. Čia kaip su pirštinių ir kepurinių mezgimu vasarą - ausys nešąla ir gali su džiaugsmu mėgautis raštais, modeliais...

Vasarą užėjus karščiams daugelis žvilgčioja ilgesingai į liną (deja, ritėse lentynose, o ne mezginiuose spintose...) ir galvoja - šiai vasarai vis tiek nusimegzti nespėsiu, kita dar labai toli...ir net nepradeda. Dabar vasara jau praėjo ir galima imtis lininio mezginio. Ne kitai vasarai, o vasarai. Yra pakankamai laiko apgalvoti modelį, išsibandyti raštus ir spalvas ir, jei reikia, net paardyti, nes karščiai ar savaitgalį numatytas draugės gimtadienis sodyboje nespaudžia. Ir tegul meta į mane akmenį tas, kas atšilus orams staiga iš lino (o jis gana plonas!) pasigamina apdarą ir jau mėgaujasi jo teikiama vėsa. Tikiu, kad tokių spartuolių esama, bet tiek nedaug, kad rimtų traumų nebijau :)

Visus kitus kviečiu pasidžiaugti antra lino serija - čia visos naujos spalvos prie jau esamos nemažos pirmosios krūvos:

{kvėpimo ir gryno reikalingumo neiškreipto kūrybos džiaugsmo!}{comments on}